

om, er, at vi ønsker, saa snart det kan lade sig gøre, at lade Befolkningen stemme under fuld personlig Frihed og hemmeligt, naturligvis, som vi altid stemmer, om, hvorvidt vi skal beholde Spiritus herhjemme, eller om vi skal af med den, men der er ingen som helst Krænkelser af den personlige Frihed, det kan vi ikke komme til. Inde i det firkantede Rum gør jo enhver, hvad han vil, saa det er ganske misforstaaet, naar man har ment, at vi tænker paa at komme den personlige Frihed til Livs. Nej, vi er selv ganske anderledes udsatte for at lide under den personlige Frihed.

Det er nemlig nogle ganske forfærdelige Friheder, man tager sig overfor os Afholdsfolk, særlig naar vi er forbudsvenlige. Jeg blev i den Henseende noget forbavset over det ærede Medlem fra Gentofte, der ivrigt forsvarede nogle Chokoladeklumper, som der skal være noget Spiritus i. Det ærede Medlem sagde: „Vi har set dem“. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har smagt nogle af dem — jeg skulde nok vogte mig —, men jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem har smagt dem, idet han sagde, at der var ikke ret megen Spiritus i dem. Det kan man nok smage, naar man i over 30 Aar ikke har nydt noget af den Slags; naar det ærede Medlem fra Gentofte vilde forsvare Nydelsen af dem, tror jeg ikke, han er rigtig klar over, hvilke Konsekvenser det kan føre med sig. Thi disse Chokoladeklumper eller Chokoladeæg eller Boller, eller hvad de hedder, er en stor Misforstaaelse og Selvmodsigelse. Hvis der kun er lidt Spiritus i dem, kan et Menneske købe Chokolade for alle sine Penge uden at opnaa nogen Virkning, idet der skal en Masse Chokoladeklumper til blot for at faa en Smule Virkning af den Spiritus; og er der megen Spiritus i dem, kan man opleve, at en Mand kan blive fuld uden at have drukket, naar han blot har spist disse Chokoladeklumper.

Sligt maa vi af med og ikke mindst af Hensyn til os Afholdsfolk. For er der noget, der morer vore Modstandere at gaa og fortælle, er det, at vi Afholdsfolk stadig gaar og snuser, om vi ikke kan faa fat i et eller andet, der er lidt Spiritus i. Jeg husker nok, at jeg for 10 Aar siden — det var i Fredericia-gade — kom for Skade at spise en Romkage. Jeg tænkte ikke noget over det, men saa snart jeg havde begyndt paa Kagen, var man elskværdig nok til at gøre en hel Masse Bemærkninger: Der kan man se, naar han bare kan træffe noget med Spiritus i, kan han ordentlig skrubbe i sig. Og det var ikke nok med den ene Gang. Jeg maatte

saamænd høre det mange Gange bagefter: Kan Du huske? det kan nok være, du kunde spise! Det er virkelig ikke morsomt. Gang efter Gang, hele 10 Aar efter, at man har spist saadan en Romkage, at blive mindet om den, jeg mener naturligvis at blive mindet om, at man har nydt saadan en Romkage. Det er harmeligt. Hvis man skulde komme for Skade at spise nogle saadanne Chokoladeæg, vil man være udsat for akkurat det samme. Lad os være fri for disse Chokoladeæg, de er uheldige, de gør min Sandten ingen Gavn.

Og ogsaa paa mange andre Maader er man ikke videre hensynsfuld overfor os. Naar man karakteriserer de forbudsvenlige Afholdsfolk fra Den personlige Friheds Værns Side, sparer man ikke paa Krudtet. En Videnskabsmand har sagt, at disse forbudsvenlige Afholdsmænd var reaktionære, de var Pietister, de var mavesure, og der var et Par ekstrafine Udtryk til. Han endte med at sige, at de var uhyggelige at være i Stue sammen med. Det var meget at blive gjort til saadan paa een Gang. Jeg tænkte: Kunde du bare give igen paa den. Jeg ledte, men jeg kunde ikke finde noget saa kraftigt som de Ord, han havde brugt. Jeg maatte derfor opgive Ævred; at sende de samme Udtryk retur kunde jeg jo ikke godt være bekendt. Denne Gang var det en Professor, en Mand, der er saa urimelig lærd, og det kan jo godt være, at saadanne Folk tidt kan sige noget, man ikke skal tage saa højtideligt. Men ogsaa paa mange andre Maader har man vist, hvorledes man stadig ønsker at kritisere os.

Jeg husker en Samtale, jeg havde med en forlængst afdød Forfatter, der boede i Roskilde. Det skete af og til, at vi gik en Tur sammen. Han kom en Dag ind til mig og sagde: Har De en Timestid tilovers? Ja, det havde jeg. Da vi saa kom ud, sagde han: „Jeg holder i Grunden meget af at tale med Dem“. Det blev jeg naturligvis meget glad ved at høre. Men lidt efter fortsatte han: „Jeg skal sige Dem, jeg har altid holdt meget af at tale med Folk, der ikke er rigtige i Hovedet“. Det følte jeg mig naturligvis mindre smigret over. Saa-dant noget kan man godt blive stødt over. Jeg sagde saa til ham: „Det kan være meget godt, men vil De ikke være saavelig at sige, paa hvilken Maade De mener, det er galt.“ „Jo, De er Afholdsmand, De er Forbudsmand; det er Yderstandpunkter, alle Yderstandpunkter er Religion, al Religion er Galskab, ergo er De gal“. Jeg tog mig lidt i Hovedet paa